

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 73. Examen articuli de sacri Codicis sensu, & interpretationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI.
A.C. 1546
creverunt, quod Vulgata tanquam authentica sit declaranda, ut hoc pacto tam in sacræ Scripturæ lectionibus, quam citationibus ubique certa & æqualis habeatur regula.

§. LXXIII.

Examen articuli de sacri Codicis sensu, & interpretationibus.

His ita stabilitis Patres ad articulum de sensibus, ac sacræ Scripturæ interpretationibus processerunt, qua de re itidem varia erat plurium sententia: in eo quidem conspirabant omnes, quod promiscua sacros libros interpretandi licentia posterioribus hisce annis usurpata hæresin in Germania procreaverit, an autem illa sit damnanda, diversi sentiebant: *Nonnullis enim spiritualis tyrannidis speciem præferre videbatur, si interdiceretur fidelibus, ne ingenii sui vires exerceant pro modulo donorum, quæ Deus illis elargitus est: neque id aliud esse ajebant, quam vitare, ne talentum a Deo concessum in mercimonium spirituale, uti decebat, erogetur: econtra censebant, homines ad sacrarum literarum lectionem quibusvis illecebris prolectandos; his vero, qui voluntatem eam aufert, quam novitas asferre solet, eum illas omnibus odiosas & invisas redditurum, eamque coactionem in angustias facile studiosos*

fos invitaturam, ad animum aliis scientia-
 rum generibus applicandum, & a sacris li-
 teris avertendum, adeoque ad omnem pieta-
 tis curam, studiumque abjiciendum. Dein
 istam spiritualium donorum varietatem ad
 Ecclesiae perfectionem pertinere dicebant,
 imo legendis veterum Patrum scriptis non
 modo magnam opinionum diversitatem, ve-
 rum contrarietatem quoque conspici, sed
 quae cum arctissima charitate sit conjuncta.
 Cur autem huic Saeculo non eadem libertas
 permittatur, quam superioribus Saeculis
 homines magno spiritualis boni proventu re-
 tinuerunt.

Alii econtra sic contendebant: Li-
 centia popularis majorem in Ecclesiam per-
 turbationem invehit, quam ipsa tyrannis,
 ideoque his praesertim temporibus effrenata
 hominum ingenia cohibenda sunt, alioqui nul-
 lus foret contentionum finis. Priscis qui-
 dem Saeculis permissum fuit, in sacrae Scri-
 pturae libros commentarios scribere, necessi-
 tate id postulante, quod paucae essent expo-
 sitiones Bibliorum, & nullo, sicuti hoc Saeculo,
 impendente turbarum metu ab homini-
 bus, vitae sanctimonia, ingenique modera-
 tione spectatis: Scholastici igitur Theologi,
 cum viderent, nullam esse in Ecclesiasticarum
 interpretationum necessitatem, & Scriptu-
 ram non modo sufficienter, sed etiam copio-
 se explicatam, aliam rerum sacrarum tra-
 ctandarum rationem inierunt. Cumque vi-

Sæc. XVI.

A.C. 1546

derent homines ad disputandum suoque ingenio proclives, satius duxerunt, distingere eos potius excutiendis Aristotelis essatis, & rationibus, atque interim verbo Dei cultum & reverentiam debitam conservare; cui plurimum decedat, necesse est, quando illotis vulgi manibus tractatur, aut curiosis, tanquam materia exercitandis ipsorum ingeniis, propinatur.

§. LXXIV.

Richardi Cenomanensis, ac Dominici Soto sententia.

Posterior hæc sententia eo usque urgebatur, ut Richardus Cenomanensis ex Ordine S. Francisci afferere haud dubitaret, quod fidei dogmata Scholasticorum opera nunc adeo sint enucleata, ut in posterum ex Scriptura ea addiscere nihil sit opus. Ea olim in Ecclesia legi, & in Scholis addisci solitum fuit ad populum institutum: nunc vero in Ecclesia legitur, ut orare doceat solum, qui unicus debet esse illius usus: non autem, ut addiscatur, atque hic est cultus ac veneratio a singulis Verbo Dei debita: illud vero omnino prohibendum est, ne quis discendi studio Scripturam legat, nisi qui in Theologicæ scholasticæ doctrina prius sit institutus, apud eos enim, qui in sacris literis versantur, Lutherani maximos faciunt progressus.

His